

بسم الله الرحمن الرحيم

کینه استعمارگران نسبت به اسلام و مسلمانان!

(ترجمه)

داکتر محمد محمد بدری در کتاب «الأمة الإسلامية من التبعية إلى الريادة» می‌نویسد: «غرب، برای آن‌که از سایه هراس‌انگیز اتحاد امت اسلامی، که همواره آن را بیمناک و نگران می‌ساخت، آسوده شود، ناگزیر بود زندگی محلی هر یک از سرزمین‌های اسلامی را با رنگ و هویت ویژه‌ای بیاراید؛ هویتی که پایه‌های آن بر ریشه‌های جاهلی و پیش از اسلام استوار باشد. بدین‌سان، جامعه‌ای که اسلام آن را در ظاهر یکپارچه ساخته بود، بار دیگر به تفرقه و پراکندگی بازگردد و به ریشه‌های کهن و پیشااسلامی خود رجوع کند».

از همین‌رو، کاوش و زنده‌ساختن تمدن‌های باستانی، به یکی از ابزارهای اصلی این پروژه تبدیل شد؛ پروژه‌ای که هدف آن، گرفتار ساختن مسلمانان در دام شرک و در نهایت، مهار و تضعیف آنان بود. در همین راستا، یکی از برنامه‌های پنهان و خبیثانه‌ای که صلیبیان هنگام حضور در سرزمین‌های اسلامی دنبال می‌کردند، حفاری زمین و بیرون کشیدن آثار و تمدن‌های پیش از تاریخ بود تا از این راه، وفاداری مسلمانان را میان اسلام و آن تمدن‌های کهن متزلزل سازند و زمینه را برای برکنند کامل پیوند آنان با اسلام فراهم کنند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا﴾ [بقره: ۲۱۷]

ترجمه: آنان پیوسته با شما خواهند جنگید تا اگر بتوانند، شما را از دین‌تان بازگردانند.

از همین‌رو، مردم مصر به فرعونیت می‌بالند، مردم سودان افتخار می‌کنند که ریشه در تمدن کوشی دارند و مردم مغرب شعار هویت آمازی سر می‌دهند. به همین ترتیب، مردم هر سرزمینی از سرزمین‌های اسلامی به دوره‌های پیش از اسلام خود فخر می‌ورزند. بدین‌گونه، غرب توانست پیوند اسلامی را از هم بگسلد و امت اسلامی را پراکنده سازد!

از این‌رو، بر امت اسلامی واجب است که به پیوند عقیده اسلامی چنگ زند، پیوندهای جاهلی را کنار بگذارد و در کنار حزب التحریر، با جدیت و تلاش خستگی‌ناپذیر برای ازسرگیری زندگی اسلامی کار کند؛ زندگی‌ای که با برپایی دومین خلافت راشده بر منهج نبوت تحقق می‌یابد؛ خلافتی که این هویت اسلامی را در وجود خود تجسم می‌بخشد، توانایی‌ها و ظرفیت‌های مسلمانان را گرد هم می‌آورد و آنان را به قدرتی جهانی تبدیل می‌کند که در اداره جهان نقش رهبری‌کننده داشته باشد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [آل عمران: 138]

این بیانی برای مردمان، و راهنما و اندرزی برای پرهیزگاران است.

نویسنده: عبد الله حسین (أبو محمد الفاتح)

مترجم: پارسا امیدی